

२०७२ आषाढ ८ मंगलबार २३-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 “मीठे बच्चे- तिमीलाई अहिले ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यसैले अब तिम्रो आँखा कसैमा पनि
 डुब्नु हुदैन ।”

प्रश्न:- जसलाई पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैराग्य हुन्छ, उनको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- उनले आफ्ना सबै कुरा बाबालाई अर्पण गरिदिन्छन्, हाम्रो केही पनि छैन । बाबा हाम्रो यो देह पनि होइन, यो त पुरानो देह हो, यसलाई पनि छोड्नु छ । उनको मोह सबैसँग टुट्दै जान्छ, नष्टोमोहा हुन्छन् । उनको बुद्धिमा रहन्छ- यहाँको केही पनि काममा आउने छैन, किनकि यो सबै हदको हो ।

ओम् शान्ति । बाबा बच्चाहरूलाई ब्रह्माण्ड र सृष्टि-चक्रको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ, जुन अरू कसैले पनि सुनाउन सक्दैन । एक गीता नै हो, जसमा राजयोगको वर्णन छ, भगवान् आएर नरबाट नारायण बनाउनुहुन्छ । यो गीता बाहेक अरू कुनै शास्त्रमा छैन । यो पनि बाबाले बताउनुभएको छ, उहाँ भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई राजयोग सिकाएको थिएँ । यो पनि सम्झाएको थिएँ- यो ज्ञान कुनै परम्पराबाट चल्दैन । बाबा आएर एक धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ । बाँकी अरू सबै धर्म विनाश हुन्छन् । कुनै पनि शास्त्र आदि परम्पराबाट चल्दैनन् । अरू जो धर्म स्थापना गर्न आउँछन् त्यस बेला कुनै विनाश हुँदैन, जसले सबै खतम होस् । भक्तिमार्गका शास्त्र पढ्दै आउँछन्, हुन त यसको (ब्राह्मण धर्मको) शास्त्र हो गीता, तर त्यो पनि भक्तिमार्गमा नै बनाउँछन् किनकि सत्ययुगमा त कुनै शास्त्र नै रहँदैन अरू धर्मको समयमा विनाश त हुँदैन । पुरानो दुनियाँ खतम हुँदैन जसलाई फेरि नयाँ हुन परोस् । त्यही चल्दै आउँछ । अहिले तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- यो पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ । हामीलाई बाबाले पढाइरहनुभएको छ । गायन पनि एक गीताको नै छ । गीता जयन्ती पनि मनाउँछन् । वेद जयन्ती त होइन । भगवान् एक हुनुहुन्छ, भने एकको नै जयन्ती मनाउनुपर्छ । बाँकी हुन् रचना, तिनीहरूबाट केही पनि मिल्न सक्दैन । वर्सा बाबाबाट नै मिल्छ । काका, मामा आदिबाट कुनै वर्सा मिल्दैन । अहिले उहाँ हुनुहुन्छ तिम्रा बेहदका बाबा, बेहदको ज्ञान दिनेवाला । उहाँले कुनै शास्त्र आदि सुनाउनुहुन्न । भन्नुहुन्छ- यी सबै भक्तिमार्गका हुन् । यी सबैको सार तिमीलाई सुनाउँछु । शास्त्र कुनै पढाइ होइन । पढाइबाट त पद मिल्छ, यो पढाइ बाबाले बच्चाहरूलाई पढाइरहनुभएको छ । भगवानुवाच बच्चाहरूप्रति- फेरि ५ हजार वर्षपछि पनि यस्तै हुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- हामीले बाबाबाट रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानिसकेका छौं । यो बाब सिवाय अरू कसैले पनि सम्झाउन सक्दैन । यस मुखकमलद्वारा सुनाउनुहुन्छ । यो भगवान्ले सापट (लोन) लिनुभएको मुख हो नि, जसलाई गौमुख पनि भनिन्छ । बडी माँ हुन् नि । यिनको मुखद्वारा ज्ञानका महावाक्य निस्कन्छन्, न कि जल आदि । भक्तिमार्गमा फेरि गौमुखबाट जल आदि देखाइएको छ । अहिले तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- भक्तिमार्गमा के-के गर्छन् । कति टाढा-टाढा गौमुख आदिमा जान्छन् पानी पिउन । अहिले तिमी मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ । यो त जान्दछौ- बाबा कल्प-कल्प आएर मनुष्यबाट देवता बनाउनको लागि पढाउनुहुन्छ । देख्दैछौ कसरी पढाइरहनुभएको छ । तिमी सबैलाई यो बताउँछौ- भगवान्ले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । भन्नुहुन्छ- एक मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । तिमी जान्दछौ- सत्ययुगमा थोरै मनुष्य हुन्छन् । कलियुगमा कति मनुष्यहरू छन् । बाबा आएर आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिरहनुभएको छ । हामी मनुष्यबाट देवता

२०७२ आषाढ ८ मंगलबार २३-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बनिरहेका छौं। मनुष्यबाट देवता बन्ने बच्चाहरूमा दैवी गुण देखिन्छ। उनमा क्रोधको अंश पनि हुँदैन। यदि कुनैबेला क्रोध आयो भने पनि छिट्टै बाबालाई लेख्छन्, बाबा आज मबाट यो भूल भयो। मैले क्रोध गरें, विकर्म गरें। बाबासँग तिम्रो कति समीपको सम्बन्ध छ। बाबा क्षमा गर्नुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— क्षमा आदि हुँदैन। बाँकी अगाडिको लागि यस्तो भूल नगर। टीचरले कुनै क्षमा गर्दैनन्। रजिष्टर देखाउँछन्— तिम्रो चरित्र (मेनर्स) राम्रो छैन। बेहदका बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— तिमिले आफ्नो चरित्र देखिरहेका छौ ? सधैं आफ्नो खाता हेर— कसैलाई दुःख त दिइने ? कसैलाई हैरान त गरिने ? दैवी गुण धारण गर्न समय त लाग्छ नि। देह-अभिमान बडो मुश्किलले टुट्छ। जब आफूलाई देही सम्झन्छौ तब नै बाबामा प्यार हुन्छ। नत्र देहका कर्मबन्धनमा नै बुद्धि लट्किरहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमिले शरीर निर्वाहको लागि कर्म पनि गर्नु छ, त्यसबाट समय निकाल्न सक्छौ। भक्तिको लागि पनि समय निकाल्छन् नि। मीरा कृष्णको नै यादमा रहन्थिन्। पुनर्जन्म त यहाँ नै लिदै गइन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यस दुनियाँबाट वैराग्य आउँछ। जान्दछौ— यस पुरानो दुनियाँमा फेरि पुनर्जन्म लिनु नै छैन। दुनियाँ नै खतम हुन्छ। यी सबै कुरा तिम्रो बुद्धिमा छ। जसरी बाबामा ज्ञान छ, त्यस्तै बच्चाहरूमा पनि छ। यो सृष्टिको चक्र अरू कसैको बुद्धिमा छैन। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छ, जसको बुद्धिमा यो रहन्छ— उच्चभन्दा उच्च पतित-पावन बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। यो पनि तिमी नै जान्दछौ। तिम्रो बुद्धिमा सारा ८४ को चक्र छ। स्मृति रहन्छ— अब यस नर्कमा यो अन्तिम जन्म हो, यसलाई भनिन्छ रौरव नर्क। धेरै गन्दा छ, त्यसैले संन्यासीहरू घरबार छोडेर जान्छन्। त्यो हो शारीरिक कुरा। तिमी संन्यास गछौँ बुद्धिबाट किनकि तिमी जान्दछौ— हामीले अब फर्केर जानु छ। सबैलाई भुल्नुपर्छ। यो पुरानो छी-छी दुनियाँ मानौँ खतम भइसकेको छ। जब घर पुरानो हुन्छ, नयाँ बनेर तयार हुन्छ, तब दिलमा आउँछ यो पुरानो घर भत्किन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले पढिरहेका छौ। जान्दछौ— नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ। अब केही समय लाग्छ। धेरै बच्चाहरू आएर पढ्छन्। अहिले नयाँ घर बनिरहेको छ, पुरानो टुट्दैछ। बाँकी थोरै दिन छ। तिम्रो बुद्धिमा यो बेहदको कुरा छ। अब हाम्रो यस पुरानो दुनियाँसँग दिल लाग्दैन। आखिर यो केही पनि काममा आउँदैन, हामी यहाँबाट जान चाहन्छौँ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ पुरानो दुनियाँसँग दिल लगाउनु हुँदैन। म बाबा र घरलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। नत्र धेरै सजाय खान्छन्। पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। आत्माले जान्दछ— मैले ८४ जन्म भोगेको छु। अब बाबालाई याद गर्नु छ, तब विकर्म विनाश हुन्छ। बाबाको मतमा चलनु छ तब नै श्रेष्ठ जीवन बन्छ। बाबा हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च। यो पनि तिमी नै जान्दछौ। बाबाले राम्ररी स्मृति दिलाउनुहुन्छ, उहाँ बेहदका बाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँले नै आएर पढाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो पढाइ पनि पढ, शरीर निर्वाहका लागि पनि सबै कुरा गर। तर (निमित्त) ट्रष्टी भएर बस।

जुन बच्चाहरूलाई पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैराग्य हुन्छ उनले आफ्ना सबै कुरा बाबालाई अर्पण गरिदिन्छन्। हाम्रो केही पनि छैन। बाबा हाम्रो यो देह पनि होइन। यो त पुरानो देह हो, यसलाई पनि छोड्नु छ, सबैबाट मोह टुट्दै जान्छ। नष्टोमोहा हुनु छ। यो हो बेहदको वैराग्य। त्यो हदको वैराग्य हो। बुद्धिमा छ— हामी स्वर्गमा गएर आफ्नो महल बनाउँछौँ। यहाँको केही पनि काममा

२०७२ आषाढ ८ मंगलबार २३-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 आउँदै न किनकि यो सबै हदको हो । तिमी अहिले हदबाट निस्केर बेहदमा जान्छौ । तिम्रो बुद्धिमा यो
 बेहदको ज्ञान नै रहनुपर्छ । अब अरू कुनैमा पनि आँखा डुब्दै न । अब त आफ्नो घरमा जानु छ ।
 कल्प-कल्प बाबा आएर हामीलाई पढाएर फेरि साथमा लिएर जानुहुन्छ । तिम्रो लागि यो कुनै नयाँ
 पढाइ होइन । तिमी जान्दछौ— कल्प-कल्प हामीले पढ्छौ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् । सारा
 दुनियाँमा कति मनुष्य छन्, तर तिमीले कहाँ जान्दछौ र, बिस्तार-बिस्तारै यो ब्राह्मणको वृक्ष वृद्धि
 भइरहन्छ । ड्रामा प्लान अनुसार स्थापना हुनु नै छ । बच्चाहरूले जान्दछन् हाम्रो रूहानी गभर्मेन्ट
 हो । हामीले दिव्य दृष्टिबाट नयाँ दुनियाँलाई देख्दछौ । त्यहाँ नै जानुपर्छ । भगवान् पनि एक
 हुनुहुन्छ, उहाँले नै पढाउनुहुन्छ, राजयोग बाबाले नै सिकाउनुभएको थियो । त्यस समयमा लडाईं
 पनि अवश्य लागेको थियो, अनेक धर्महरूको विनाश, एक धर्मको स्थापना भएको थियो । तिमी पनि
 त्यही हो । कल्प-कल्प तिमी नै पढ्न आउँछौ, वर्सा लिदै आएका हो । पुरुषार्थ हरेकले आ-आफ्नो
 गर्नु छ । यो हो बेहदको पढाइ । यो शिक्षा कुनै मनुष्य मात्रले दिन सक्दैनन् ।

बाबाले श्याम र सुन्दरको रहस्य पनि सम्झाउनुभएको छ । तिमीले पनि सम्झन्छौ— अहिले हामी
 सुन्दर बनिरहेका छौ । पहिले श्याम थियौ । कृष्ण कुनै एकलै कहाँ थिए र । सारा राजधानी थियो
 नि । अहिले तिमीले सम्झन्छौ— हामी नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बनिरहेका छौ । अहिले तिमीलाई यस
 नर्कबाट घृणा आउँछ । तिमी अहिले पुरुषोत्तम संगमयुगमा आएका छौ । यति धेरै आउँछन्, त्यस
 मध्येबाट फेरि पनि तिनै निस्कन्छन् जो कल्प पहिले निस्केका थिए । संगमयुगलाई पनि राम्ररी याद
 गर्नु छ । हामी पुरुषोत्तम अर्थात् मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ । मनुष्यले त यो पनि सम्झ्दैनन्—
 नर्क के हो र स्वर्ग के हो ? भन्छन् सबै कुरा यहाँ नै छ, जो सुखी छन् उनी स्वर्गमा छन्, जो
 दुःखी छन् उनी नर्कमा छन् । अनेक मत छ नि । एक घरमा पनि अनेक मत हुन जान्छ । बच्चा
 आदिमा मोह ममता छ भने त्यो टुट्दैन । मोहवश केही पनि कहाँ सम्झन्छन् र— हामी कसरी
 रहन्छौ । सोध्छन्— बच्चाहरूको विवाह गराऔं ? तर बच्चाहरूलाई यो नियम पनि सम्झाइएको छ—
 तिमी स्वर्गवासी हुनको लागि एकातिर ज्ञान लिइरहेका छौ, अर्को तर्फ सोध्छौ— उनलाई नर्कमा
 धकेलौं ? यदि सोध्दछौ भने बाबा भन्नुहुन्छ— गर्न सक्छौ । बाबासँग सोध्छन् भने बाबा
 सम्झाउनुहुन्छ यिनको मोह छ । अब हुन्न भन्यो भने पनि अवज्ञा गर्छन् । बच्चीलाई त गराउनै पर्ने
 हुन्छ, नत्र सङ्गदोषमा बिग्रिन्छन् । बच्चाहरूलाई त गराउन सक्दैनौ । तर हिम्मत चाहिन्छ नि !
 बाबाले यिनीद्वारा कार्य गराउनुभयो नि । यिनलाई देखेर फेरि अरूले पनि गर्न थाले । घरमा पनि धेरै
 भगडा हुन थाल्छ । यो हो नै भगडाको दुनियाँ, काँडाको जंगल हो नि । एक-अर्कालाई
 घोचिरहन्छन् । स्वर्गलाई भनिन्छ बगैँचा (गार्डेन) । यो हो जंगल । बाबा आएर काँडाबाट फूल
 बनाउनुहुन्छ । कोही विरलै निस्कन्छन्, प्रदर्शनीमा त हुन्छ-हुन्छ भन्छन् तर केही पनि बुझ्दैनन् ।
 एक कानले सुन्छन् अर्को कानबाट निकालिदिन्छन् । राजधानी स्थापना गर्नमा समय त लाग्छ नि ।
 मनुष्यले आफूलाई काँडा कहाँ सम्झन्छन् ! हुन त यस समयमा चेहरा मनुष्यको छ तर स्वभाव
 बाँदरभन्दा पनि निम्न छ । तर आफूलाई यस्तो सम्झ्दैनन् । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो
 रचनालाई सम्झाउनुपर्छ । यदि बुझ्दैनन् भने भगाइ दिनुपर्छ । तर त्यो तागत चाहिन्छ नि । मोहको
 कीरा यस्तो लागेको हुन्छ जो निस्कदैन । यहाँ त नष्टोमोहा बन्नुपर्छ । मेरो त एक, दोस्रो न कोही ।
 अब, बाबा आउनुभएको छ, लैजानको लागि । पावन बन्नु छ । नत्र धेरै सजाय खान्छौ, पद पनि

२०७२ आषाढ ८ मंगलबार २३-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भ्रष्ट हुन्छ । अब आफूलाई सतोप्रधान बनाउने धुन लागेको हुनुपर्छ । शिवको मन्दिरमा गएर तिमी सम्झाउन सक्छौ- भगवान्ले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुभएको थियो, अब फेरि बनाइरहनुभएको छ, भन्नुहुन्छ- केवल मलाई याद गर । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यस पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैरागी बनेर आफ्नो सबै कुरा अर्पण गर्नुपर्छ । हाम्रो केही पनि छैन, यो देह पनि हाम्रो होइन । यसबाट मोह तोडेर नष्टोमोहा बन्नु छ ।
- २) कहिल्यै पनि यस्तो कुनै भूल गर्नु हुँदैन जसबाट रजिष्टरमा दाग लागोस् । सर्व दैवी गुण धारण गर्नु छ, भित्र क्रोधको अलिकति पनि अंश नहोस् ।

वरदान:- साकार बाबालाई अनुशरण (फलो) गरेर नम्बरवन लिनेवाला सम्पूर्ण फरिश्ता भव

नम्बरवनमा आउने सहज साधन हो- जो नम्बरवन ब्रह्मा बाबा हुनुहुन्छ, उनै एकलाई हेर । अनेकलाई हेर्नुको सट्टा एकलाई हेर र एकलाई अनुशरण गर । हम सो फरिश्ताको मन्त्र पक्का गर तब अन्तर मेटिन्छ फेरि साइन्सको यन्त्रले आफ्नो काम शुरू गर्नेछ र तिमी सम्पूर्ण फरिश्ता देवता बनेर नयाँ दुनियाँमा अवतरित हुनेछौ । त्यसैले सम्पूर्ण फरिश्ता बन्नु अर्थात् साकार बाबालाई अनुशरण गर्नु हो ।

स्लोगन:- मनन गर्नाले जो खुशी रूपी मख्खन निस्कन्छ, यसले नै जीवनलाई शक्तिशाली बनाउँछ ।